

sportvisserij
Limburg

LIMBURG

IN DEZE BIJLAGE:

- >> OP STAP MET EEN OOSTERBUUR
- >> PORTRET: HSV 'T ALVERTJE
- >> SPORTVISSERIJ-BOA MARK
SCHREUDERS
- >> NIEUWE VOORZITTER:
ARIE GRAMSMA

Thorsten landt vakkundig de zoveelste brasem.

Thorsten knipt zijn wormen in stukjes, waarna die zowel op de haak als door het voer gaan

Een kleine blankvoorn heeft het aas kort na het inwerpen gepakt.

OP STAP MET EEN OOSTERBUUR

De 36-jarige Thorsten Küsters uit het Duitse Krefeld vist net als veel van zijn landgenoten uit de grensstreek vaak in Limburg. Aan de oever van de Koeweide in Wessem laat hij zijn kunsten met de feederhengel zien.

TEKST: RAMON PASMANS

FOTOGRAFIE: LAURENS EGGEN

Tussen het aanvoeren door vertelt Thorsten dat hij al vroeg begon met vissen. "Ik ben begonnen toen ik ongeveer 4 jaar oud was. Ook mijn vader is een fanatieke visser en door hem had ik het 'visvirus' al vroeg te pakken. Naarmate ik ouder werd, ging ik minder vissen en na een knieblesure ben ik weer begonnen. Vanaf 2010 nam ik deel aan de wedstrijden van HSV de Swalm, waarna ik in 2012 het Duits kampioenschap feeder-vissen wist te winnen. In 2013 maakte ik voor de eerste keer deel uit van de Duitse WK Feederploeg", aldus Thorsten.

MAASPLASSENGEBIED

Nederland is volgens Thorsten een waar sportvisparadijs, waar wij als Nederlan-

ders trots en zuinig op moeten zijn. In ons land vist hij veel wedstrijden aan de Amstel en aan het Amsterdam-Rijnkanaal. "Het niveau van de feederwedstrijden in Nederland is echt top", geeft hij te kennen. In de winter vist Thorsten veel in het Midden-Limburgse Maasplassengebied. De Bunkerhaven, Koeweide en Zuidplas vindt hij prima winterstekken.

NEDERLANDSE REGELGEVING

Voor de Nederlandse regelgeving spreekt Thorsten aan. "In Nederland kun je voor 40 tot 50 euro een jaar lang op bijna alle wateren vissen. Ook is het hier normaal dat je de gevangen vissen weer onbeschadigd terug in het water zet. Helaas is de regelgeving in Duitsland veel gecompliceerder." Thorsten betreurt het dat er ook vissers

zijn die het niet zo nauw nemen met de visserijregels. "Snoek mag in Nederland bijvoorbeeld niet worden meegenomen, maar desondanks heb ik dit al regelmatig zien gebeuren. Ook heb ik vaak gezien dat er meer dan de toegestane hoeveelheid van tien maatse vissen per dag wordt meegenomen."

VIS!

Een half uur na het aanvoeren beweegt de feedertop voor de eerste keer. "Ein Schnur-schwimmer (ofwel een lijnzwemmer)", zegt Thorsten. Niet veel later buigt het topje iets verder door en zet de geboren Duitser de haak, waarna hij de puntgave brasem vakkundig naar het schepnet dirigeert. Thorsten vermoedt dat het een riviervis is die door het hoge water in de Maas het

grindgat is opgetrokken. Voordat hij opnieuw inwerpt, laat Thorsten zijn montage zien: een vrijloopsysteem zodat de vis bij lijnbreuk niet met de korf blijft rondzwemmen. Ook wijst de Duitser op de relatief korte onderlijn van 50 cm. "Julie Nederlanders vissen over het algemeen met veel langere onderlijnen", aldus Thorsten.

STOPWATCH

Nadat hij opnieuw heeft ingeworpen, drukt Thorsten op zijn stopwatch. "Bij het feedervissen is een goed ritme erg belangrijk en door gebruik te maken van een stopwatch kan ik beter inschatten hoe lang het duurt voor de beten komen. Krijg ik te lang geen beet, dan gooi ik opnieuw in", licht hij toe. De uitleg van Thorsten lijkt te kloppen: vaak krijgt hij onge-

veer acht minuten na het ingooien beet. "De beten die ik vlak na het ingooien krijg, zijn vaak van kleine blankvoorn", vult hij in keurig Nederlands aan terwijl hij een voortje binnendraait dat het haakaas vlak na het ingooien pakte. Als de zon langzaam onder begint te gaan, is het tijd om te stoppen. Veertien mooie brasems en ongeveer net zoveel blankvoorns zijn het resultaat van de winterse visdag. Thorsten is tevreden. "Als je zelfs 's winters zulke mooie vissen kunt vangen, is koud weer toch geen reden om binnen te blijven?"

PORTRET: HSV 'T ALVERTJE

Hengelsportvereniging 't Alvertje is met ruim duizend leden de grootste Noord-Limburgse hengelsportvereniging. Toch is het niet het ledenaantal dat deze vereniging uit Oostrum uniek maakt. Tijd voor een kijkje achter de schermen.

TEKST: RAMON PASMANS > FOTOGRAFIE: LORAINÉ BODEWES

Voorzitter Peter Beelen vertelt dat de vereniging in 1956 werd opgericht. "Baron de Weichs de Wenne had de wens om de visserij op de Maas bij Geysteren beter te regelen en wilde daarom de visrechten verpachten aan een vereniging. Deze vereniging voor Geysteren en omgeving kwam er in 1956 door de goede contacten tussen de baron en Grad Martens; de eerste voorzitter van HSV 't Alvertje Oostrum", aldus Peter.

ON-NEDERLANDS VIJVERCOMPLEX

Anno 2021 huurt de vereniging nog steeds de visrechten op de Maas en in de loop der tijd is daar zelfs een stukje van de industriehaven in Wanssum bijgekomen. Een deel van de leden vist nog steeds vanuit visbootjes, die afgemeerd liggen in het kasteelhaventje in Geysteren. Dit van een trailerhelling voorziene haventje staat via de Oostrumsebeek in verbinding met de Maas. De meeste verenigingsactiviteiten vinden momenteel plaats aan het Wanssums Ven. Dit vijvercomplex is eigendom van de vereniging en heeft een oppervlakte van 15 ha, waarvan ongeveer 7 ha viswater betreft. Het complex is on-Nederlands, lijkt op bekende Engelse 'fisheries' en bestaat momenteel uit vier visvijvers. "In de toekomst komt hier nog een vijfde vijver bij die natuurlijker wordt ingericht. Het terrein heeft dan een totale oppervlakte van 26 hectare", aldus penningmeester Cor Cornelissen.

KRUISBESTUIVING

't Alvertje maakt gebruik van de Service Ledenadministratie van Sportvisserij Nederland en heeft al enkele jaren een relatief stabiel ledenbestand dat nog jaarlijks groeit. "Ongeveer een kwart van onze leden is buitenlands. Zij die al langer lid bij ons zijn, helpen het bestuur om aan nieuwkomers de regels uit te leggen. Dat werkt prima", aldus secretaris Rob Beelen. Peter voegt daaraan toe dat de vereniging ernaar streeft om zoveel mogelijk sportvisserij lid van de vereniging te maken. Dit omdat dagkaarthouders moeilijker aan te spreken zijn op hun gedrag.

NIET ALLEEN VISSEN

Dat de vereniging eigendom is van het vijvercomplex is een groot voordeel. Dat de sportvisser op de eerste plaats staat – zoals de bestuursleden eenstemmig aangeven – wil niet zeggen dat de vereniging alleen maar oog heeft voor leden. HSV 't Alvertje werkt onder andere samen met het IVN Geysteren-Venray. Op verschillende plaatsen op het complex hangen nestkasten en bij de nieuwe vijver komen poelen voor amfibieën, vleermuiskasten en een oeverzwaluwwand. Ook staan op verschillende plaatsen fruitbomen waarvan allerlei diersoorten profiteren. Zelfs aan wandelaars is gedacht: het terrein is vrij toegankelijk en er loopt een officiële wandelroute over het verenigingssterrein.

Het bestuur mag zelf ook graag een hengeltje uitgooien.

De visbootjes van een deel van de leden liggen afgemeerd in het kasteelhaventje in Geysteren.

EEN VIJFDE VIJVER IS 'IN DE MAAK'

BEHEER

Omdat het complex eigendom is van de vereniging, is die ook verantwoordelijk voor het beheer. Een gedeelte daarvan wordt door een vaste groep vrijwilligers uitgevoerd en een ander deel door cliënten van tbs-kliniek de Rooyse Wissel, als onderdeel van hun re-integratie in de maatschappij. Uiteraard staat die laatstgenoemde groep onder begeleiding van medewerkers van de kliniek en de vereniging. "In eerste instantie stonden de leden van de vereniging hier nogal sceptisch tegenover, maar het gaat prima en de twijfel is zo goed als verdwenen", aldus bestuurslid Henk Theeuwens.

KLAAR VOOR DE TOEKOMST

Hoewel de vereniging over een prachtig en goed onderhouden complex beschikt, ontbreekt het nog aan elektriciteit. Voor de kostbare aansluiting op het elektriciteitsnet heeft de vereniging een subsidieaanvraag ingediend bij Sportvisserij Limburg en Sportvisserij Nederland. Met die aansluiting zou het een stuk makkelijker moeten worden om verenigingsactiviteiten op het complex te ontplooiën en de vereniging verder uit te bouwen. "We hebben ons al ingeschreven voor de ZomerVISkavavaan 2021 van Sportvisserij Nederland", stelt Rob tevreden.

SPORTVISSERIJ-BOA MARK SCHREUDERS

Mark – 37 jaar en woonachtig in Zuid-Limburg – is al van jongs af aan een fanatieke sportvisser en deed als hengelsportcontroleur jarenlang vrijwilligerswerk. Hij begon ooit op forel, ontdekte toen het karpervissen en stapte ruim tien jaar geleden over op het vliegviszen. Nadat hij vijf jaar als BOA bij gemeenten had gewerkt, besloot hij onlangs om als vrijwillige sportvisserij-BOA aan de slag te gaan: een primeur in Limburg. Wat houdt zijn baan precies in?

TEKST: BEN WILLEMS > FOTOGRAFIE: LAURENS EGGEN

“Ik heb veel affiniteit met BOA-werk in het groene werkveld”, steekt Mark van wal als we hem naar zijn achtergrond vragen. “Als werkzoekende kwam ik in aanraking met de opleiding tot BOA, waarna ik verschillende stages liep en gedetacheerd werd bij diverse gemeenten. Die hadden grote buitengebieden en veel viswateren.

Vanuit die functies was ik bevoegd voor de visserij.”

SPECIALISTISCHE KENNIS

Mark ziet veel visstroperij en andere misstanden aan het water, maar legt uit dat daar binnen gemeentes te weinig tijd voor is. “Bovendien ontbreekt er vaak de nodige specialistische kennis. Veel overtredingen

‘ALS BOA BEN JE
LEKKER BUITEN
IN DE NATUUR
EN VEEL ACTIEF
BEZIG’

blijven daardoor onopgemerkt en er zijn mensen die daar gebruik van maken. Daar wil ik wat tegen doen. Daarom heb ik ervoor gekozen om als vrijwillige BOA bij de federatie te gaan werken. Met mijn kennis kan ik de betreffende mensen aanspreken en andere organisaties informeren over de regels. Zo hoop ik misstanden langs het water aan te pakken.”

AMBITIES EN DOELEN

Onder meer de problemen rondom de Zuid-Limburgse beken verdienen volgens Mark meer aandacht. “Dat zijn smalle, maar toch lastig te controleren wateren vanwege moeilijk bereikbare plaatsen. Ik hoop daar meer structuur te kunnen brengen. Ook zou ik graag mijn steentje bijdragen in andere gebieden in het zuiden, zoals de Grensmaas. Veel wandelaars en bewoners storen zich daar aan excessen binnen de sportvisserij, zoals het achterlaten van afval en vuurtjes stoken. Ik hoop ook de bewustwording te vergroten. Mijn persoonlijke uitdaging is het terugdringen van grove visstroperij, zoals het illegaal vissen met fuiken, netten en uitgezette lijnen en het meenemen van beschermde vissoorten of te veel vis.”

PROBLEMEN OPlossen

“Cruciaal voor het oplossen van deze problematiek is dat we samen optrekken met partijen als de provincie, natuurorganisaties en gemeenten”, aldus Mark. “*Samen Sterk In Limburg* is wat dat betreft een goede eerste stap. Dit samenwerkingsverband tussen de genoemde partijen vloeit voort uit een provinciaal convenant waar ook Sportvisserij Limburg bij aangesloten is. Samen sta je sterker.”

GASTHEER

Mark vindt de BOA primair een gastheer aan de waterkant. “Hij of zij spreekt men-

sen aan en probeert ze bewust te maken van de regels. Soms gaat dat gemakkelijk, maar het kan ook moeilijk zijn. Bij excessen kan de BOA verbaliseren en indien noodzakelijk kan er zelfs tot aanhouden worden overgegaan. De praktijk bewijst dat meer toezicht ervoor zorgt dat mensen zich beter aan de regels houden.”

VRAAGBAAK VOOR VERENIGINGEN

“Ik ben ook een eerstelijns vraagbaak voor verenigingen”, gaat Mark verder over zijn rol als BOA. “Ik help ze om meer structuur aan te brengen binnen hun eigen controles. Sommige verenigingen lopen tegen structurele overtredingen aan. Als ze dat melden, kunnen we samen kijken wat daaraan te doen is. Uiteindelijk ga ik dan samen met de verenigingscontroleurs op pad. Verenigingen kunnen hiervoor straks terecht bij Sportvisserij Zuidwest Nederland en Sportvisserij Limburg. Er zal eerst een gesprek vooraf plaatsvinden en er wordt eigen inzet van de vereniging verwacht.”

MENSEN DURVEN AANSPREKEN

Wat komt er zoal bij het werk van een BOA? “Allereerst heb je specifieke kennis nodig”, aldus Mark. “Ik werk in twee domeinen en moet daarvoor verschillende opleidingen en bijscholingen volgen. Daarnaast heb ik twee werkgevers, waartussen ik telkens moet schakelen. In elke functie heb ik weer andere bevoegdheden. Daarnaast is het belangrijk om goed te zien, luisteren en communiceren. Doel van een

sportvisser is vissen en een prettige dag beleven. Dat moeten wij niet onnodig verstoren. Omdat je als BOA ook coachend optreedt, moet je mensen durven aan te spreken op zaken als een rommelige visstek.”

LEUKE KANTEN

Mark waardeert het grote werkgebied van de sportvisserij en de vele ketenpartners, zoals de politie, verenigingscontroleurs, gemeenten en verschillende gebiedsbeheerders. “Ik vind het leuk om samen te werken met verenigingscontroleurs, omdat zij vaak een eigen passie en doelstellingen hebben binnen hun vereniging. Ik ben graag met mensen in contact”, legt hij uit. Trots is hij op het mooie Limburgse landschap waar hij zijn beroep en vrijwilligerswerk kan uitoefenen. “Met name het heuvelland vind ik prachtig. Als BOA ben je lekker buiten in de natuur en veel actief bezig. Tijdens de controles ben je de beken aan het afstruinen en kom je op de mooiste plekken.”

WORD OOK BOA!

Ben jij ook graag gastheer langs de waterkant, heb je affiniteit met het BOA-werk en past dit bij je achtergrond, je huidige werk en je privéleven? Neem dan contact met ons op, loop een keer mee en ga ervoor! Je mail kun je sturen naar tbo@sportvisserijzwn.nl.

“Het lijkt mij fantastisch als over een jaar al zichtbare resultaten zijn geboekt, met name ten aanzien van gewonnen vertrouwen in de federatie én in de bestrijding van overlast.”

NIEUWE VOORZITTER:

ARIE GRAMSMA

Arie Gramsma uit Kerkrade wordt de nieuwe voorzitter van Sportvisserij Limburg. De voormalig judoka brengt onder meer veel sportervaring met zich mee.

Op 9-jarige leeftijd begon Arie met judo. Deze sport hield hij tot zijn 35e vol, waarvan hij vijf jaar in de nationale junioren en seniorenploeg uitkwam. Hij is zelfs nationaal kampioen geweest. Vervolgens ging hij als succesvol judotrainer aan de slag naast zijn werk als krantendrukker bij Nieuwsdruk b.v (onder andere het *Limburgs Dagblad* en *de Limburger*). Arie vist al sinds zijn 5e en dus nu al zestig jaar lang. Hij begon met voorntjes vangen en palingvissen, maar stapte uiteindelijk over op roofvis zoals snoekbaars en meerval. Af en toe een karper op een visvijver vangen vindt hij ook leuk. Verder is Arie raadslid in de gemeente Kerkrade. Buiten het feit dat hij een echte sportieveling en sportvisser is, heeft de actieve bestuurder Sportvisserij Limburg nog meer te bieden.

SAMEN DOEN

“Ik streef naar een goede samenwerking met de hengelsportverenigingen en het creëren van een wij-gevoel. We hebben

allemaal dezelfde doelstellingen, die je niet in je eentje kunt verwezenlijken. Van nature een verbinder en dat hoop ik ook te kunnen toepassen binnen de sportvisserij.”

VERTROUWEN

“Vertrouwen krijg je door contact te hebben, afspraken na te komen en transparant te zijn. Wij moeten helder naar elkaar zijn en niets laten liggen. Ik streef naar het versterken van het onderlinge vertrouwen tussen de verenigingen en de federatie.”

KORTE LIJNTJES

“Verenigingen moeten laagdrempelig advies kunnen vragen bij ons als federatie. Daarom is het belangrijk dat we goed bereikbaar zijn. Tegelijkertijd moeten wij verenigingen goed informeren over de zaken waarvoor je bij de federatie terecht kan.”

POLITIEKE INGANGEN

“Dankzij mijn politieke ervaring als raadslid heb ik een breed netwerk en kan ik goed connecties leggen met de lokale politiek. Ik hoop deze ervaring dan ook toe te kunnen passen binnen de sportvisserij.”

EENHEID VERSTERKEN

“Ik laat iedereen in zijn waarde en geloof dat je medewerkers in hun kracht moet zetten. Daardoor hebben ze minder stress en presteren ze optimaal. Ik ben een goede motivator en investeer veel in mensen.”

VRAAGBAAK VOOR VERENIGINGEN

“Als een vereniging een probleem of conflict heeft, kunnen zij altijd in vertrouwen contact met mij opnemen. Ik zorg er dan voor dat ze met de juiste specialist of adviseur in contact komen of kan mogelijk een bemiddelende rol spelen binnen een proces.”

MIJN DOEL

“Het terugdringen van overlast en verloedering van het viswater tegengaan is mijn doel. Dit wil ik bereiken door het versterken van de samenwerking tussen hengelsportcontroleurs, BOA's van de sportvisserij, gemeentes, de provincie en terrein-beherende organisaties. Dit heeft mij ook gemotiveerd om bij de federatie aan de slag te gaan als voorzitter.”